

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємство – це складна економічна система, його стійкий розвиток створює формування фінансових ресурсів, для досягнення більш високих показників. Розвиток підприємства можливий тільки з надходженням фінансових ресурсів, які формуються з різних джерел, вони утворюють його економічний та ресурсний потенціал, забезпечують безперервність процесів реалізації продукції та виробництва, є основою фінансування соціально-економічного розвитку та збільшення ринкової вартості підприємства.

Фінансові ресурси завжди виступають у грошовій формі, утворюються в процесі розподілу та перерозподілу різних видів прибутку, сукупного суспільного продукту, що створюється у продовж певного часу, і використовуються в статутних цілях підприємства. Існує багато визначень поняття «фінансові ресурси», але однієї загальної точки зору серед економістів немає [1].

І. Балабанов, С. Мочерний, І. Бланк та інші автори які трактують фінансові ресурси підприємства як грошові кошти, що перебувають у розпорядженні підприємства. За словами І. О. Бланк ці кошти формуються з метою фінансового розвитку підприємства в майбутні періоди. Економіст Г. Кірейцев зазначає, що «грошові доходи і надходження підприємства, призначенні для виконання фінансових зобов'язань і фінансування витрат для забезпечення розширеного відтворення» [2].

Як вважають А. Д. Глушко та М. Ф. Філіп недостатній розмір фінансових ресурсів призводить до скорочення обсягу виробництва, зниження рівня використання виробничих потужностей, недостатнього забезпечення матеріальними, трудовими та іншими ресурсами і, як наслідок, до ще більшого скорочення фінансових ресурсів [3].

Західні економісти порівнювали поняття «капітал підприємства», «фінансовий капітал», «активи підприємства» як синоніми або близькі за економічним змістом поняттю «фінансові ресурси». Також вони вважали, що капітал є перетвореною формою фінансових ресурсів, у звітності підприємства фінансові ресурси представлені капіталом і зобов'язаннями підприємства, до капіталу відносили тільки власний капітал підприємства.

На капітал постійно можна впливати з метою отримання доходів та виконання своїх зобов'язань. Тобто, капітал є об'єктивним фактором виробництва, частиною фінансових ресурсів, які використовуються у своїй діяльності підприємством. Тому не можна рівняти поняття «фінансові ресурси» та «капітал».

Підводячи підсумок можна сформулювати уточнене висловлення, а саме: фінансові ресурси - це кошти, які наявні у розпорядженні підприємства, які розподіляються за такими ознаками: за етапами формування; за формою реалізації; за призначенням; за організаційно-правовою формою; за видами господарської діяльності; за матеріально-речовою структурою; за характером участі в господарському процесі; за ступенем ліквідності активів; за терміном погашення зобов'язань[4].

Також фінансові ресурси підприємства класифікують за рівнем деталізації.

Перший рівень деталізації – види фінансових ресурсів за джерелами їх утворення (власні, залучені).

Другий рівень деталізації – види фінансових ресурсів за термінами їх залучення (необмежені: власні фінансові ресурси; термінові: фінансові ресурси терміном залучення більше одного року та фінансові ресурси, термін залучення до одного року).

Третій рівень деталізації - види фінансових ресурсів за ознакою платності (безоплатні та платні)

Четвертий рівень деталізації - види фінансових ресурсів за найменуванням валюти [4].

Залежно від джерел формування фінансові ресурси поділяються на власні та позичені, перевищення питоми ваги власних коштів над запозиченими позитивно впливає на фінансову діяльність підприємства, тоді як висока частка запозичених свідчить про певні фінансові проблеми.

Зважаючи на економічне становище з'являється потреба в фінансових ресурсах, покращення процесів їх формування та використання. З метою підвищення ефективності функціонування, та забезпечення фінансової стійкості та підприємства варто здійснювати систематичну оцінку діяльності підприємства.

Аналіз фінансових ресурсів підприємства є важливим елементом загальної системи управління підприємством, це система способів опрацювання, трансформації та використання інформації для того, щоб забезпечити його конкурентоспроможність. [5]

Процес управління фінансовими ресурсами підприємства визначається через комплексну оцінку за допомогою системи взаємопов'язаних показників і коефіцієнтів, які відображають ефективність функціонування системи управління його фінансовими ресурсами на етапах їх формування, розподілу та відтворення.

Список використаних джерел

1. Яременко В. Г. Сутність, поняття та особливості класифікації фінансових ресурсів підприємства. *Вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Випуск 19, частина 3. С. 158-161.

2. Бланк І. О. Фінансове забезпечення розвитку підприємств : монографія / І. О. Бланк, Л. О. Лігоненко, Н. М. Гуляєва, Г. В. Ситник, Л. Л. Стасюк; ред.: І. О. Бланк; Київ. нац. торг.-екон. ун-т. К., 2011. 343 с.

3. Глушко А. Д., Філіп М. Ф. Науково-методичні підходи до аналізу фінансових ресурсів підприємств. Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського : *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Випуск 23. С. 470 – 474.

4. Козачок І. А. Формування та управління ефективним використанням фінансових ресурсів підприємства. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2013. № 47. С. 277 – 283.

5. Безбородова Т.В. Удосконалення механізму управління фінансовими ресурсами підприємства. *Держава та регіони*. 2008. №3. С. 21-23.

УДК 006.03:657.6

Лоза А.В., студентка; Карпенко Є.А., к.е.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ АУДИТОРСЬКОЇ ПЕРЕВІРКИ РОЗРАХУНКІВ З ОПЛАТИ ПРАЦІ

На завершальній стадії аудиторської перевірки розрахунків з оплати праці усі виявлені недоліки аудитор повинен систематизувати з метою їх оцінки та формування Звіту незалежного аудитора у робочому документі аудитор.

На основі дослідження наукової літератури з проблем обліку та аудиту розрахунків з оплати праці нами було виділено такі можливі порушення в обліку розрахунків з оплати праці (рис. 1).

Після того, як систематизовані всі виявлені під час аудиту помилки, команда з аудиту переходить до оформлення результатів аудиторської перевірки в офіційних документах.

Ця процедура включає такі етапи:

- узагальнення результатів аудиторської перевірки;
- складання Звіту незалежного аудиту та передача його замовнику (рис. 2) [1].